

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

Религија, Актуелно, Аустралија, Аустралија | 7. фебруар 2010.

Истина Слободне Српске Православне Цркве у Аустралији

Драга браћо и сестре, од доласка у Аустралију, за протеклих неколико година владика Иринеј Добријевић упорно ради да Слободним Црквено Школским Општинама (у даљем тексту ЦШО) подметне нови, такозвани “заједнички” Устав,

Ратомир Нешић, 01.02.2010

и са тиме сву имовину ЦШО наше Епархије стави под његову регистровану компанију, као што је то већ случај са имовином неких ЦШО наше сестринске епархије.

Он и даље упорно користи сва средства и ауторитет свога положаја, и са свим, свакојаким и недопустивим нецрквеним манипулацијама, управе појединих Слободних ЦШО које по важећем Уставу и закону ове државе нису признате, он их сам признаје, подржава и наговара да се представљају као легалне, и тако са њима покушава да постигне његов циљ који више и не скрива и задатак са којим је дошао у Аустралију.

Дужност ми налаже као председнику Имовинског Повереништва, Слободног Српског Манастира Нови Каленић (Фрее Србиан Ортодох Цхурцх, Диоцесе фор Аустралиа & Нењ Зеаланд, Проперту Труст), и као дугогодишњем члану епархијског савета и бившем члану Законодавног одбора за нови Устав, да Вам изнесем и да Вас упознам са документованим малверзацијама епископа Иринеја, тако да сутра нико од Вас не може да каже да нисте били довољно обавештени о његовим незаконитим поступцима и преварама.

Да би се суочили са истином важно је за све, посебно за неупућене, да се упознају са појединим релевантним тачкама нашег још увек важећег Устава Слободне СПЦ, који је регистрован код ове државе, да се упознају са главним одредбама Предлога о Помирењу, који је основа за коначно уједињење у административном погледу, као и да се упознају са протеклим радом на изради новог (заједничког) Устава, пре доласка епископа Иринеја, а које ћу овде за Ваше знање и за целокупну српску јавност изнети на увид.

На првом месту, а да свима буде јасно, Устав Новограчаничке епархије, који се помиње у администрацији епископа Иринеја, као такав нигде и никада није постојао, нити као такав постоји. Новограчаничка Епархија је уствари преименована Слободна Српска Православна

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

Црква у Аустралији, и она према Предлогу о Помирњу користи једини постојећи и једини важећи правни акт за аустралијско државно-правно подручје, који се зове:

“УСТАВ СЛОБОДНЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ-ЕПАРХИЈЕ ЗА АУСТРАЛИЈУ И НОВИ ЗЕЛАНД усвојен:

На Првом Епархиском Црквено-Народном Сабору 31 октобар 1964 г.

– ДОПУЊЕН - На Петом Епархиском Црквено-Народном Сабору 30 децембра 1976 г.”

УСТАВ

Ево шта Устав Слободне Српске Православне Цркве Епархије за Аустралију и Нови Зеланд предви|а, када је у питању било какав рад који се односи на овај законски акт:

“Члан 31 – Епархијски Сабор по свом конституисању, врши следеће послове:

.... Тачка 7.- Одлучује о изменама и допунама Устава у колико то буде потребно, на захтев две трећине чланова Сабора.”

Ова уставна одредба је врло јасна и она значи да без сазивања епархијског Црквено Народнoг Сабора у чији састав улазе све Слободне ЦШО, и Националне Организације које су у саставу ове Епархије, а које акламацијом добијају право гласа на Сабор, и без сагласности две трећине чланова, никакав нови устав неможе проћи, који треба да буде признат од надлежних државних органа Аустралије.

“Члан 30 – Епархијски Сабор отвара Епархијски Епископ.”

Који би то епархијски епископ Слободне Српске Православне Цркве, Епархије за Аустралију и Нови Зеланд, односно Новограчаничке Епархије, могао да отвори тај Сабор ако претходно није изабран на Сабору како је Уставом предви|ено, и тако постао законити епархијски епископ. Ево шта Устав прецизно каже о избору епархијског епископа:

“Члан 17 – Епархиски Црквено-народни Сабор изабраће, тајним гласањем једног од предложених кандидата за епископа, већином од две трећине.”

Даље, Устав Слободне СПЦ Епархије за Аустралију и Нови Зеланд, недвосмислено одре|ује да је ЦРКВЕНО НАРОДНИ САБОР главно законодавно тело, а не ЕПИСКОП, или Епархијски Савет, и ако целокупно слободно Српство није присутно ни питано за неки нови устав епископа Иринеја, онда тај устав никада неможе проћи као законити, легалан и легитимни документат.

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

Члан 23 – Црквено народни Сабор је главно законодавно и надзорно тело у Епархији и представља целокупно слободно православно Српство у Аустралији и Новом Зеланду.”

ПРЕДЛОГ О ПОМИРЕЊУ

“ПРЕДЛОГ О ПОМИРЕЊУ” је документ, којим је постигнуто ПОМИРЕЊЕ у Српској Цркви, којим је омогућено саслуживање свештенства, који регулише узајамне односе СПЦ и бивше Слободне СПЦ, преименоване у Нвограчаничку Митрополију, и који даје основна упутства о управљању СПЦ у дијаспори до коначног успостављања административног јединства. Овај ПРЕДЛОГ О ПОМИРЕЊУ, касније је једногласно примљен од сва три Црквено Народна Сабора Слободне СПЦ.

После овога документа у Патријаршији је фебруара месеце 1992. године, а без претходних консултација са представницима Епархија Слободне СПЦ, потписан је документ под називом “ПРЕЛАЗНЕ УРЕДБЕ ЗА УПРАВЉАЊЕ ИЗМЕЂУ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ У САД И КАНАДИ И НОВОГРАЧАНИЧКЕ МИТРОЛИЈЕ”, а који је касније достављен на усвајање нашим Епархијама. Овде је врло важно нагласити, да су ове “ПРЕЛАЗНЕ УРЕДБЕ” усвојене у САД и Канади, за које су и писане. Оне су несмотрено усвојене и у Европи од стране ЦНС епархије западно европске, али их наш Црквено Народни Сабор у Аустралији никада НИЈЕ УСВОЈИО, због великих пропуста и одступања од духа Предлога о Помирењу, а које потврђују записници са одржаних наших ЦН Сабора.

Посебно желим да подвучем следеће:

БИЛО КОЈИ ДОКУМЕНТ КОЈИ СЕ У АУСТРАЛИЈИ УСВОЈИ НА ОСНОВУ ОВИХ “ПРЕЛАЗНИХ УРЕДБИ” НЕМА СНАГУ ЗАКОНА, И КАО ТАКАВ НЕМОЖЕ БИТИ ВАЖЕЋИ У ПРАВНОМ ПОРЕТКУ АУСТРАЛИЈЕ, БУДУЋИ ДА ТАЈ ДОКУМЕНТ НИЈЕ ЗВАНИЧНО ПРИЗНАТ И КАО ЛЕГИТИМАН УСВОЈЕН ОД СТРАНЕ ЦРКВЕНО НАРОДНОГ САБОРА.

Упознајући Вас са Предлогом о Помирењу, ево једног дела званичног позива за Црквено Народни Сабор кога је послао тада Архимандрит Сава, у својству администратора епархије, свим Слободним ЦШО и националним организацијама при нашој епархији:

“У прилогу Вам достављам копију ПРЕДЛОГА О ПОМИРЕЊУ, који су потписали 24. априла 1991. у Београду, Негова Светост Патријарх г. ПАВЛЕ и Његово Високопреосвештенство Митрополит Новограчанички г. ИРИНЕЈ, као и извод саопштења за јавност са редовног заседања Св. Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве у Београду. Нека би Господ и Св. Сава благословили предстојећи Ванредан Сабор, за добро наше Свете Цркве, многострадалног Српског народа и на спасење наших душа. У Христу, “Сава” с.р. Архимандрит САВА Архијерејски Заменик

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

4. јуна 1991. у манастиру Св Саве код Канбере

Наша Слободна епархија је била прва која је одржала Црквено Народни Сабор 22. и 23. Јуна 1991. године, и на истоме смо, тако рећи, једногласно прихватили Предлог о Помирењу. (Кажем “тако рећи” зато што је тада само један члан Сабора, сада покојни - лака му земља, био против усвајања овог документа са речима - да се пазимо мафијаша у мантијама. Нажалост, данас после толико година видимо да је он једини био у праву.)

Важно је за све који желе да сазнају ИСТИНУ, а они који су овај документ својевремено читали, да се подсети и упознају са УВОДОМ, појединим важним ЧЛАНОВИМА И СЕКЦИЈАМА из Предлога о Помирењу, и са тиме сами закључе дали им епископ Иринеј говори истину или их стварно обмањује и вара.

“У СЛАВУ СВЕТЕ ЈЕДИНОБИТНЕ, ЖИВОТВОРНЕ И НЕРАЗДЕЉИВЕ ТРОЈИЦЕ, ОЦА, И СИНА, И СВЕТОГА ДУХА:

ПРЕДЛОГ О ПОМИРЕЊУ ИЗМЕЂУ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ПАТРИЈАРШИЈЕ

и

СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ МИТРОПОЛИЈЕ НОВО-ГРАЧАНИЧКЕ

УВОД

Подела у Српској православној цркви ван Југославије постоји од 1963. године. Један део Цркве ван Југославије остао је у јурисдикцији Светог архијерејског сабора Српске православне цркве у Београду, Србија, Југославија (од сада “Српска православна патријаршија”). Други део Цркве ван Југославије организовао је Слободну српску православну цркву. Слободна српска православна црква има три епархије: Слободну српску православну епархију за Америку и Канаду, Слободну српску православну епархију за Аустралију и Нови Зеланд и Слободну српску православну епархију за Западну Европу. Седиште Слободне српске православне цркве је у манастиру Покрова Пресвете Богородице “Нова Грачаница”, Треће Језеро, Илиној, САД. Првојерарх Слободне српске православне цркве је Његово Високопреосвештенство митрополит Иринеј (Ковачевић). Српска православна патријаршија и Слободна српска православна црква желе да уклоне поделу у Српској православној цркви ван Југославије. У тој намери Свети архијерејски синод СПЦ, уз учешће Његовог Преосвештенства Епископа далматинског Г. Николаја, Његовог Преосвештенства Епископа источноамеричког Г. Христофора и Његовог Преосвештенства Епископа канадског Г. Георгија, као и чланова Комисије Светог архијерејског сабора за проучење ваљности јерархије Слободне српске православне цркве, састао се са Делегацијом Митрополије новограчаничке у Београдну на дан 23. и 24. априла 1991. године, и сагласио се у следећем:”

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

Следе цитати делова Предлога о Помирењу, који се специфично односе на нас и нашу Слободну епархију:

“Секција 3: Јерархијско устројствоТачка 4. Нови епархијски архијереи Новограчаничке митрополије биће бирани од стране Светог архијерејског сабора Српске православне патријаршије изме|у кандидата унетих у листу кандидата на предлог Епископског савета Новограчаничке митрополије.Тачка 7. Свети архијерејски синод Српске православне патријаршије додељиваће чин архимандрита као и напрсни крст на предлог Митрополита Новограчаничке митрополије.

Тачка 8. Администраторе упражњених епархија и аминистратора упражњене Новограчаничке митрополије поставља Свети архијерејски синод на предлог Епископског савета Новограчаничке митрополије.”

Као што видите, ове су тачке неспорне и односе на достојанство Епископског Савета и митрополита Новограчаничке епархије.

Постављам питање и уједно тражим одговор: Који Епископски савет Новограчаничке епархије је предложио владика Иринеја Добријевића за администратора наше Слободне епархије како је предвиђено у Предлогу о помирењу, кад тај Епископски савет Новограчаничке митрополије више од петнаест година не постоји?

Претпостављам да је Митрополит Г. Иринеј (Ковачевић) данас жив, а који је добро познавао Мирка Добријевића, сада владика Иринеја, да би се пре одрекао целог црквеног помирења, него што би пристао да владика Иринеј (Добријевић) има ма какав додир са његовим епархијама.

Свети Канони Православне Цркве, а по којима треба да се управља и Српска Црква, врло прецизно одређују колико може да траје период администрације једном епархијом, после кога се неизоставно мора поставити ЕПАРХИЈСКИ ЕПИСКОП. Ова се одредба налази у 25. Светом Канону Четвртог Васељенског Сабора, који дословце гласи:

“Пошто неки митрополити, како смо изокола чули, занемарију поверна има стада (паству) и одлажу рукополагање епископа, свети Сабор одре|ује да рукополагања епископа имају бити КРОЗ ТРИ МЕСЕЦА...”

Ово су правна акта, која недвосмислено потвр|ују да Слободна аустралијска епархија нема ни законитог епископа ни законитог администратора.

“Секција 2: Епархијска реорганизација и укидањеСрпска православна патријаршија се слаже да неће реорганизовати, укинути нити у ма ком погледу променити административно устројство

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

Новограчаничке митрополије или њење три епархије без сагласности са Епископским саветом Новограчаничке митрополије, архијереја и Црквено-народног сабора дотичне епархије.”

Ова клаузула Предлога о Помирењу нам потвр|ује да се реорганизација нити укидање наше преименоване Новограчаничке епархије, нити њено административно устројство, не може променити, што је најзначајније, без одлуке Црквено Народног Сабора.

У новом Уставу епископа Иринеја наша Новограчаничка епархија се нигде не помиње, што значи, он је њу реорганизовао, и променио организационо устројство, њеним УКИДАЊЕМ. По његовом уставу неће више бити чланства у ЦШО. То ће бити замењено са неким “задужбинарима” а чим се чланство једне ЦШО поништи, онда та општина више не постоји, и постаје парохија, којој је на челу само свештеник.

Питања која се пред нас постављају су следећа: Који Епископски Савет новограчаничке митрополије када непостоји?

Који архиререј када је наша епархија без архијереја, и који Сабор и када су се усагласили да се наша Слободна преименована Новограчаничка епархија реорганизује и укине?

То је питање што припадници Слободних Ц.Ш.О. треба да поставе епископу Иринеју.

“Секција 2: Мирјани (лаици)Признавајући ваљаност апостолског прејемства, рукоположења и свештенорадњи архијереја и свештенства Новограчаничке митрополије, Српска православна патријаршија признаје да су пре и после маја 10. 1963. године, мирјани били и јесу верници Српске православне патријаршије.”

Са овим патријаршија нам даје признање да смо и пре и после 10. маја 1963. године били верници Српске православне патријаршије, а владика Иринеј шаље нека претећа писма и вара народ како никада нисмо били припадници Српске православне цркве, па нас на основу тога из цркве прогања горе него што шиптари прогањају Србе на Косову и Метохији.

“ЧЛАН VI ЦРКВЕНА ИМОВИНАСекција 1: Власништво и контролаНовограчаничка митрополија, њене епархије, црквеношколске општине и парохије задржавају права на потпуну контролу и власништво над њиховим имовинама свака посебно као што је предвиђено у њиховим уставима, уредбама, правилима и постојећим документима.Српска православна патријаршија се слаже да ни она нити ма која од њених потчињених или административних јединица ван Југославије, неће полагати право на ма коју непокретну, покретну или личну имовину Новограчаничке митрополије, њених епархија, црквеношколских општина, парохија или подручних институција и манастира.”

Овим клаузулама Предлога о Помирењу, гарантује нам се право на задржавање наше црквене и манастирске имовине како је предви|ено нашим Уставом, локалним Црквеним правилима,

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

саобразно позитивном закондавству Аустралије, а посебно саобразно закону о Корпорацијама, који важи за оне ЦШО које су Инкорпориране.

Патријаршија се овиме јасно изражава и слаже да ни она нити ма ко други неће полагати право на нашу црквену имовину.

Са којим правом онда владика Иринеј хоће да нашу епархију новим уставом арондира (уништи) и имовине наших ЦШО стави под његову регистровану компанију и тиме узме нешто за што није ни долар уложио?

Постављам још једно питање: Са којим правом преставници Ц.Ш.О. то дозвољавају?

Верни српски народ у Аустралији, поверио им је да црквене имовине чувају и сачувају за будуће нараштаје, а не да их предају епископу Иринеју да их он преко његове регистроване компаније може улагати, задуживати и продавати за његове авантуре и евентуално их предати Београдским властима. Немојте заборавити да сте по избору на годишњем скупштинама положили тешку заклетву да ћете се придржавати важећег устава и чувати поверену Вам имовину.

“ЧЛАН XVI ВАЖЕЋИ ПРОПИСИ Секција 1: Садашњи Устав, уредбе и правила Садашњи Устав Слободне српске православне цркве, Слободне српске православне епархије за Америку и Канаду, Слободне српске православне епархије за Аустралију и Нови Зеланд и Слободне српске православне епархије за Западну Европу биће измењени тако да се усагласе одредбама овог предлога. После тога уредбе и правила црквеношколских општина, парохија и осталих подручних институција Новограчаничке митрополије биће исто тако измењени да се усагласе са одредбама овог предлога.

Овај члан нам обећава да ће наш постојећи устав бити измењен и усаглашен са Предлогом о Помирењу али не замењен са тотално новим уставом као што је устав епископа Иринеја у коме су сви чланови Предлога о помирењу волшебено изостављени.

Браћо и сестре, Предлог о Помирењу кога су потписали поглавари Српске Православне Цркве, обојица упокојени, Његова Светост Патријарх ПАВЛЕ у име патријаршије и Вискокопреосвећени митрополит ИРИНЕЈ (Ковачевић) у име Новограчаничке митрополије, јасно нас упућују на пут, како да се спроведе црквено помирење и измире заваљена браћа.

Упућују нас како да се поступи око црквене имовине, да се неби сваљали и отимали.

Упућују нас да сваки брат води рачун о својој кући.

Упућују нас да се оканемо судова, подела и сваљана.

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

Али, нажалост и у пркос свему овоме, епископ Иринеј нас провицира, из цркве нас прогања, цркве нам затвара, Веру нам краде, завадио нас је жешће и страшније него што је било на почетку црквене поделе 1963. године, и на крају, не скривајући намере, крајњим нецрквеним и незаконитим потезима, свим силама настоји да нам имовину на превару од народа отме.

Заборадио је ону нашу народну изреку која каже да је; “ОТЕТО, ПРОКЛЕТО!”

РАД НА ЗАЈЕДНИЧКОМ УСТАВУ ПРЕ ДОЛАСКА ЕПИСКОПА ИРИНЕЈА

Овде желим да Вас детаљније упознам, докле смо дошли са израдом РАДНЕ ВЕРЗИЈЕ новог Устава пре доласка владике Иринеја Добријевића у Аустралију.

Да би се поступило по нашем важећем “Слободном” уставу а и по Предлогу о Помирењу, владика Сава (Јурић) је изабран за нашег епископа на предлог Епископског Савета новограчаничке митрополије, и хиротонисан у манастиру Нова Грачаница у Америци. Хиротонију је обавио Његова Светост сада блаженоупокојени Патријарх ПАВЛЕ, и после тога епископ Сава је легално постављен и устоличен за епископа наше епархије у Аустралији.

Пре његовог премештаја за славонску епархију на Црквено-народном сабору епископ Сава је изабрао законодавни одбор у следећем саставу: протојереји Драгомир Шиповац, Ђуро Ђурђевић, Недељко Милановић и Драган Сарачевић кога је после подношења оставке заменио протојереј Велибор Бојичић. Мирјани: Илија Чубрило, Ратомир Нешић, Слободан Јанковић и Рајко Игњатић. Владика Сава није успео да одржи ни једну седницу овога Законоданог одбора.

Њега је заменио епископ Никанор Богуновић. Да би се поступило по нашем важећем Слободном уставу, епархијски савет је сазвао проширену пленумску седницу, са представницима свих ЦШО наше епархије, на којој је владика Никанор био и званично примљен за епископа наше Слободне епархије. О овоме је и писменим актом био обавештен Патријарх Павле и Свети архијерејски синод.

Владика Никанор је успео са законодавним одборима обеју епархија да питање Устава покрене са мртве тачке и да се отпочне са радом, тако да смо успели да дођемо до његове РАДНЕ ВЕРЗИЈЕ. Пре почетка рада, у име наше епархије били смо одређени ја и прота Ђуро Ђурђевић да израдимо наш предлог. Пошто његово гледиште по овом питању није било у сагласности са Предлогом о Помирењу, нисмо могли да се сложимо па сам ја уз помоћ неколико правних саветника, допунио наш постојећи Устав и усагласио га са Предлогом о Помирењу, како је било и предвиђено и договорено.

Прота Ђуро је са једним свештеником паралелне епархије узео патријаршки устав и њему су практично додали неке делове који би били у сагласности са законом ове државе.

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

У просторијама кабраматске ЦШО одпочет је рад оба Законодавна одбора на усаглашавању верзија обе епархије и коначно практичан заједнички рад.

На самом почетку овог заједничког састанка, моје је питање било, шта је са верзијом наше епархије коју сам ја доставио. После дискусије, одлучено је да она остане у архиви и да се употреби ако буде било примедби и захтева од ЦШО пошто Радна Верзија буде послана на разматрање.

Изабрана су два записничара, протојери Мирослав Поповић и Велибор Бојичић и тако смо кренули са радом. Читани су сви чланови радне верзије, даване примедбе и војена дискусија. Г. Илија Чубрило и ја смо водили нашу евиданцију са којим члановима тога устава се нисмо сагласили. Поводом духовног дела који регулише питање свештенства и парохија, није било никаквих примедба ни са једне ни са друге стране.

Највише времена смо утрошили на термин који је био споран, а то је: Црквено Народни Сабор. Свештеници са обе стране изузев покојног Драгомира Шиповца нису хтели да чују да се у новом Уставу помиње НАРОД, и та реч се није налазила нигде у њиховом предлогу, што је било више него јасно да се заговара чисто клерикална верзија новог Устава.

Имали смо срећу да је се и сам епископ Никанор сложио са мишљењем проте Шиповца, рекавши да и сама литургија у једној јектенији има молитву "... за сав клир и верни народ, Господу се помолимо..."

После тога други пут смо се састали у нашем манастиру Новом Каленићу код Канбере и ту довршили рад на радној верзији. Усвојен је предлог, да се на задњој страни сви потпишемо, тако да ЦШО којима радна верзија треба да буде послана на дискусију, и евентуалне примедбе и допуне, да виде да смо као законодавни одбор нешто урадили и постигли сагласност по основним питањима.

Владика Никанор је дао проти Ђури да на компјутеру, на предњој страни у наслову великим словима стави додатак, да је то РАДНА ВЕРЗИЈА, а не КОНАЧНА, а на задњој страни да испише имена свих чланова законодавног одбора који су на овој верзији радили. Када се прота Ђуро вратио, уместо да поступи како је било договорено, он је на првој страни ставио термин довршена уместо радна верзија. Ми смо наравно одбили да то потпишемо. Владика га тада шаље по други пут да то исправи, после чега се он опет враћа са неком другом подвалом. На крају му владика Никанор каже, да ако незна шта да стави нека са њиме пође прота Мирослав Поповић, тако да је тек трећи пут ставио наслов, како је било договорено.

Онда смо потписали и отишли у трпезарију на ручак. После ручка смо се вратили назад да довршимо још неколико ствари док је прота Ђуро остао да провицира сестре из савеза КС које су радиле у кухињи са речима:

- "Сада сте под мојом контролом – нема више Ваше Слободне."

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

Сестре су се на то пожалиле г. Илији Чубрилу и он је то изнео пред владика, нашто је владика Никанор скренуо пажњу проти Ђури да се не бави провокацијама, које нису пожељне ни потребне, са речима

– “Нама је потребна слога, мир и љубав а не провоцирање!”

После овога, владика Никанор је поводом завршене радне верзије, сазвао проширену пленумску седницу чланова наше Слободне Епархије и на истој је донета одлука да се радна верзија прво преведе са српског на енглески језик и онда да се оба превода, пошаљу свим нашим Слободним ЦШО за њихове допуне, примедбе, одбијање или коначно прихватање, што је и учињено.

После тога владика Никанор је премештен и на његово место је дошао владика Милутин Кнежевић који је радио по упутствима неколико свештеника, који су радили шта су и како су хтели, па чак има и података да је на неким документима чак и његов потпис злоупотребљаван.

Владика Милутин је сазвао четрнаести по реду редовни Црквено Народни Сабор на којем је требало да буде разматрано и питање новог устава. Међутим, већи број ЦШО, на њиховим скупштинама се изјаснио да ову радну верзију Устава као такву не прихватају. Пошто је за решавање таквих крупних питања, као што је Устав, потребна двотрећинска већина, и пошто тај Сабор није имао потребан кворум, питање усвајања Устава од стране Црквено Народног Сабора, као меродавног тела, тада је било одложено.

ИЗВОД ИЗ ЗАПИСНИКА САБОРА

Важно је овде навести да је владика Милутин говорећи о нашем постојећем уставу рекао следеће “да га се морамо придржавати, а на првоме месту ја као Епископ а онда сви остали”.

Извештај законодавног одбора на овом Сабору, поднео је протојереј Ђуро Ђурђевић. Делегати су углавном били упознати са досадашњим радом Законодавног одбора и да су све ЦШО наше Епархије одржале према упутству своје ванредне седнице, а не скупштине по питању прихватања нацрта новог устава, али да исто нису све послале своје извештаје. Неке ЦШО су за нацрт, неке нису, неке предлажу допуну, неке да се сачека и да се са овако важним питањем не жури. Изнео је да се очекује мишљење Светог Арх. Синода, а савет проте Ђуре у име Законодавног Одбора је био да се не жури, да се надај Боже неби поделили а има индикација што би послужило само на штету наше цркве.

Међутим, подела је већ тада била видљива, имајући у виду да су СВЕ ЦШО сестринске Епархије биле прихватиле ову Радну Верзију, док је се већи број ЦШО наше Епархије изјаснио да одбија да је прихвати, са чиме је ова Радна Верзија заједничког Устава што се тиче наше Епархије, практично била покопана.

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

Онда је дошао владика Иринеј Добријевић, који је за администратора Епархије постављен противно одредбама нашег важећег Устава, а исто тако и против одредаба Предлога о Помирењу, како сам то већ у почетку навео.

На опште изненађење, он је сазвао Црквено Народни Сабор наше Епархије у Сиднеју и то у ЦШО која не припада јурисдикцији Новограчаничке митрополије уместо у њеном седишту, у нашем манастиру како је и предвојено у Предлогу о Помирењу у коме пише да је седиште наше епархије манастир Нови Каленић. Један број чланова Епархијског савета је оправдано реаговао. Владика Иринеј је остао упоран, не желећи ни после разумних писмених захтева и искрених молби да промени своје мишљење. Тако је дошло до сукоба где је неколико чланова Епархијског Савета одбило послушност епископу Иринеју. Сукоб се још више продубио истовременим сазивњем заседања Проширеног Пленума, једне врсте паралелног Црквено Народног Сабора наше Епархије у њеном седишту, у нашем манастиру Новом Каленићу.

Овим својим поступком, што је врло видљиво, владика Иринеј Добријевић је сам лично и практично поништио и обезважио Предлог о Помирењу.

ИЗБОР ЕПАРХИЈСКОГ САВЕТА И ИМЕ

Како је дошло до формирања назива наше Епархије и употребе имена “Слободна”, можете видети из прилога епископа Димитрија (Балаћа), првог епископа Слободне епархије за Аустралију.

У свом кратком говору, епископ је подвукао да је водио разговороре у Канбери са надлежним властима и да је том приликом објаснио садашњи положај наше Цркве и да му је речено и саветовано да се новој црквеној заједници у Аустралији да име Независна Српско-православна црква. Владика је рекао да је објаснио надлежнима да ми нисмо независна црква, него њен слободни део и да се нисмо одрекли јединства са Црквом у земљи. На против ми се само одричемо административног јединства које нас спутава у раду, пошто архијереји у земљи нису слободни и преко њих комунистички режим спроводи своју вољу, покушавајући да и нама у слободном свету натури своју политику коегзистенције, користећи цркву и њену организацију у слободном свету. Владика је рекао надлежнима да Епархијски савет који треба да се одржи у Мелбурну, има о томе да донесе одлуку, на што је надлежни министар пристао.”

Ето, браћо и сестре, као што видите ни тада, а ни данас се не одричемо јединства са нашом црквом у матици. Тада смо се одвојили ради комунистичког режима у цркви, а данас ради екуменистичког, папинског и новотарског присиљавања који хоће да нам Веру, нацију и прошлост избришу и затру. Посебно је ово видљиво јер се остварује план да све нас, који смо против свега тога, из цркве избаце, што се на делу већ спроводи, а неупућенима, страшљивцима и аминашима да наметну новотарски устав у којем се сва имовина ЦШО ставља под контролу епископа и неколико свештеника, и са тиме постаје власништво патријаршије, а

НОВИНАР.де

— ОНЛИНЕ НОВИНЕ КОЈЕ ЗАЈЕДНО СТВАРАМО —

кад постане њено власништво, онда је то истовремено и власништво београдских државних власти.

Зато је дужност сваког председника бивше Слободне ЦШО, и његовог Управног одбора, да добро промисле шта раде, како поступају и шта потписују. Народ је управама поверио да чувају и сачувају црквену имовину за млађе нараштаје а не за новоформирану и регистровану имовинску компанију епископа Иринеја, и његове новотарце.

Огрешите се сваки онај који својим потписом преда црквену имовину, која није његово власништво, него народно; прво пред Богом а онда пред свима онима који су од својих уста, и уста своје деце одвајали и за цркву давали, да та имовина остане за њихову децу, и децу њихове деце.

Братски и српски поздрав

Ратомир Нешић

1 Фебруар 2010

Свим Слободним Ц.Ш.О. преименоване Новограчаничке Епархије за Аустралију и Нови Зеланд